

СТАНОВИЩЕ

по темата

„Какво място имат бежанците и вътрешно разселените лица в Дневния ред за развитие на света?“

от Ангелина Благова, магистър по ПССДУНК, бакалавър по ЗНС и ЗАБ,
ВСУ „Черноризец Храбър“, Варна.

Становището е изготвено за представяне пред съвета по „Външна политика“ при Президента на Република България на заседание на 12.12.2013 г. Целта на становището е да се дадат конкретни предложения по темата.

Ще изложа моите предложения в няколко основни направления, на които според мен трябва да се обърне внимание за да може да се определи какво мястото имат бежанците и вътрешно разселените лица в Дневния ред. Преди да искажа своето становище по-посочената тема искам да дам отговор на следния въпрос: Кои хора са бежанци и вътрешно разселени лица?

Бежанецът е този, който е двойно откъснат - както от своята територия, така и от националната си общност, по-точно от държавата, чийто законен израз е тя. Това, което белязва бежанеца, като отстранен човек, и което оправдава класифицирането му в специфична категория, е неговата малоценност: той е по-ниско поставен както по отношение на гражданите на страната, така и на останалите чужденци, живеещи в тази страна. Следователно признаването на неговия статут на бежанец не го прави бежанец, а го обявява за такъв. То не става бежанец, защото е признато за такъв, а тъкмо обратното - получава такъв статут, защото е бежанец.

Вътрешно разселените лица са хора или групи от хора, които са били принудени или задължени да избягат или да напуснат своите домове или обичайното си местоживееене, за да избегнат последиците на въоръжен конфликт, общо насилие, нарушения на правата на човека, природни бедствия или бедствия, причинени от човека, и не са пресекли международно призната държавна граница

• Следва ли да има целенасочена политика за реализиране на Целите на хилядолетието за развитие сред бежанците и вътрешно разселените лица?

Разбира се, че трябва да има целенасочена политика за реализиране на ЦХР сред тези групи хора. А именно трябва да се наблегне на адекватният отговор на проблемите на уязвимите общности, което е необходимо условие за социалния интегритет на обществото. Интеграцията на ВРЛ и бежанците е жизненоважно за изпълнението на ангажиментите, произтичащи от Европейската социална харта, както и на изискванията към ЕС. В по-широк план, решаването на проблема за социално включване има решаващо значение за прилагането от тези страни на Лисабонската стратегия на ЕС, съчетавайки повишаването на конкурентноспособността със социалното включване. Допълването на националните рамки на ЦХР за различни групи количествени показатели и задълбочен анализ на корените на уязвимостта са прагматичният отговор на проблемите с тази групи хора. Бедността и рискът от обедняване са обикновено първият общ критерий за определяне на уязвимостта. Поради бедността си те са в неравностойно положение, което намалява шансовете им за работа, доходи, образование, а също така и възможността да участват в социални и общностни мрежи. Освен бедността, други фактори за уязвимост са недостатъчна лична (персонална) сигурност, лоши битови условия, липса на достъп до здравно обслужване, религиозна принадлежност и др. Интервенции и политики за намаляване на уязвимостта могат да бъдат правилно ориентирани само на базата на подходящ анализ и факторите, които я определят. Анализът следователно, препоръчва прилагане на политики, насърчаващи бежанците и вътрешно разселените лица, особено момичетата и младите жени и малолетните майки, да продължат да посещават училище. По-големи финансови стимули за задържане на децата в училищата, в комбинация със санкции в случаи на отсъствия, са от изключително значение в този аспект. Задължително условие е изучаването и освояването на български език, зада няма езикова бариера. Но тази целенасочена политика за справянето с тази уязвимост подчертавам не трябва да е за сметка на българското общество.

• В състояние ли е България да постигне удовлетворителни резултати сама или е необходим общ, координиран подход на регионално (европейско) и световно ниво?

Тъй като през последните месеци страната ни предложи убежище на много бежанци от Сирия, и това предизвика масово напрежение сред българското население. Мисля, че държавата за в момента не е в състояние да подsigури сигурност на тези хора – като имам в предвид че 99% от тях са без работа и се принуждават да крадат, а от медиите научаваме и за много прояви на насилие, между тях и българските граждани. Безработицата, липсата на средства, лишенията, които търпят ежедневно са фактори, които не търпят отлагане, а трябва да бъдат разрешени. Бих препоръчала незабавна намеса от страна на съответните органи или за подsigуряване на някаква работа на тези групи от хора или помагането им по-някакъв начин да се насочат към други държави в, които ще им бъде по-лесно да се реализират и установят. В момента България е в много неизгодна позиция тъй, като не може да подsigури препитание на 50% от младото население и то емигрира в чужбина а и се налага да подsigури работа на бежанците и ВРЛ, които играят ролята на дразнител и опасност за вътрешния мир в държавата. В общ план всичко опира до пари, които са в центъра на нормалното съществуване, средсва, които държавата ни на този етап трудно би подsigурила. Но все пак да не забравяме, че всички сме хора и се нуждаем от тези средства за да останем да живеем тук в нашата страна, а не да се превърнем и ние в бежанци по неволя, като търсим препитание и работа в чужбина.

• Бежанците и вътрешно разселените лица в Дневния ред за развитие на света след 2015 г.

Безпокойството на международната общност за участието на бежанците и вътрешно разселените лица през последните години се изостря, тъй като все повече хора, изтръгнати от домовете си от вътрешни конфликти и насилие, са изложени на опасност и смърт. По тази причина на международната реакция на този проблем е избирателна, неравномерна и често неподходяща. За да бъде постигнат Дневния ред за развитие на света през 2015 г., безработицата сред бежанците и разселени лица би трябвало да намалява три пъти по-бързо, отколкото средното за страната. Както и да се обърне огромно внимание на следните препоръки: антидискриминация и равенство пред закона, отчитане на общите интереси, програмите от социални помощи към заетост и реформата на трудовия пазар, ангажиране на частния сектор, самонаемане и достъп до микрофинансиране и политиките аргументирани с данни.